

ДОНЪ АЛФОНСЪ

Трѣбаше да искъртишь врата-та.

РУСТИГЕЛЛО

Можяхъ ли да искъртихъ такава отъ дѣбово дърво врата, такава желязно резе?

ДОНЪ АЛФОНСЪ

Що-то и да бѣше! трѣбаше да искъртишь резето, ти казвамъ; трѣбаше да влезешъ и да го убиешъ.

РУСТИГЕЛЛО

Да предположемъ че можяхъ да искъртихъ врата-та. Ако да бѣхъ влѣзълъ, госпожа Люкреція щеше да го покрые съ тѣло-то си. Трѣбаше да убиѣхъ тогава и госпожа Люкреція.

ДОНЪ АЛФОНСЪ

Защо не?

РУСТИГЕЛЛО

Не ми бѣхте заповѣдали тѣй.

ДОНЪ АЛФОНСЪ

Рустигелло! Добры-тѣ служители разбиратъ царіе-тѣ, безъ тѣ да сѣ принудени да имъ кажатъ всичко.

РУСТИГЕЛЛО

Освѣнь туй азъ ся страхувахъ да не скарамъ Ваше Высочество съ вапа-та.

ДОНЪ АЛФОНСЪ

Добре,

РУСТИГЕЛЛО

Какъ быхъ смеялъ, милостивый господарю, да убиѣхъ дѣщеря-та на Святий Отецъ!